

(A. G. Berg)

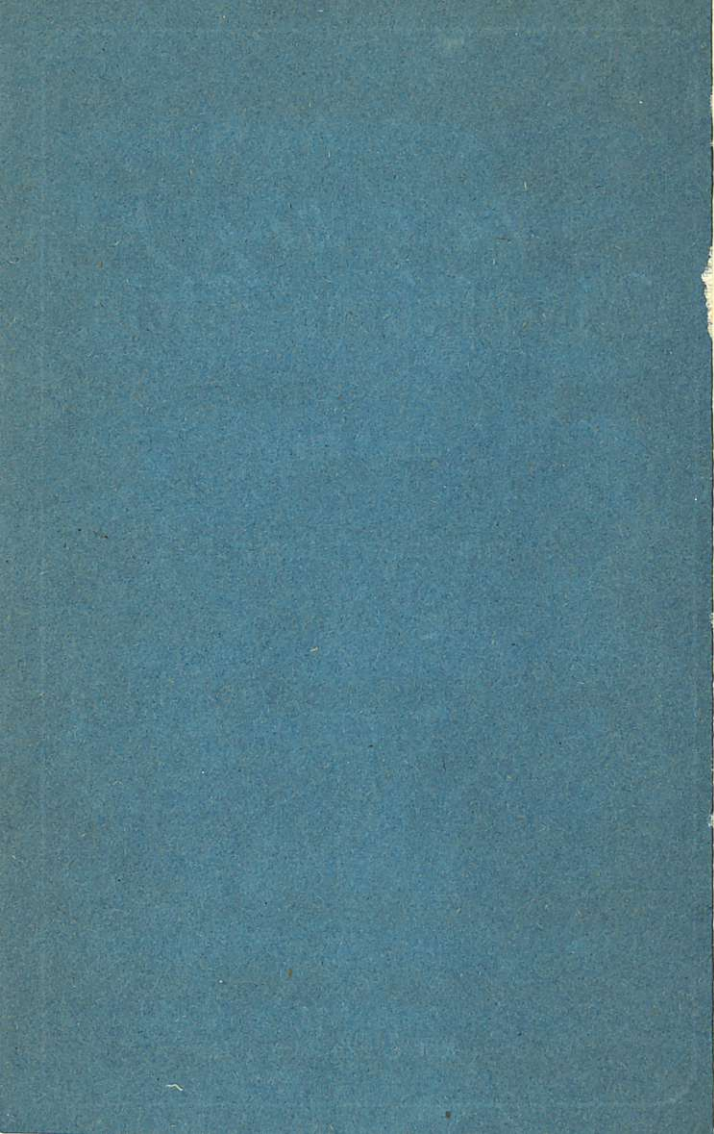
Ala-osaston Kirja.

Oppilaille

Suomen Sunnuntaiouluissa.

— x —

Helsingissä,
Suom. Kirj. Seuran kirjap. 1874.

Ala-osaston Kirja.

a (b) (c) d e (f) g h i j k
l m n o p (q) r s t u w
v (r) y (z) ä (å) ö ß þ.

A (B) (C) D E (F) G
H I K L M N O P (Q)
R S T U V W (X) Y
(Z) A D.

Ala-osaston Luennot.

1 Luento.

Jumala on minua rawinnut
päiwä päiwältä.

Minä en woi nähdä Juma-
laa.

Jumala näkee minun.

Jumala näkee minun ja kaiikki
mitä minä teen.

Jos minä salaan itseni, niin

näkee kumminki Jumala
minun.

Jumala ei ole nytkään kau-
kana.

Ei yksikään ihminen voi tehdä
mitä Jumala tekee.

2 Luento.

Kaikki ihmiset tekewät syntiä.

Walehteleminen on syntiä.

Ei yksikään voi sanoa sitä,
ettei hänellä ole syntiä.

Kaikki, jotka syntiä tekewät,
kaywät wäärää tietä.

Jos minä teen pahaa, niin
 woin ehkä kuolla minun
 syntiini.

Älä anna minun tehdä syn-
 tiä misfäkään mitä minä
 puhun taikka teen.

Älä anna minun enään käyvä
 synnin tiellä.

3 Luento.

Älä astu pahan pojan po-
 lulle.

Pahalla tiellä on paha loppu.

Di! jospa käwisin Jumalan
tietä.

Smat tiemme ovat synnin
teitä.

Synnin tie ei wie Jumalan
luo.

Seuratkaamme Jumalamme
lafia.

4 Luento.

Tee mitä sinulle käsketään,
waan älä tee syntiä.

Jos minua käsketään tahi pyy-
detään syntiä tekemään, niin
en sitä sittenkään saa tehdä.

En tiedä sanoa päivää, jona
kuolen.

Sinun pitää kuolla, ja kuolla
pitää kaikkein ihmisten.

Sinä taikka minä voimme
kuolla jo tänä päivänä.

Jos syntyini kuolen, niin en
pääse Jumalan tykö.

5 Luento.

Jumala on tehnyt meidät ja
kaikki mitä me näemme.

Hän on tehnyt auringon ja
kuun.

Meri on hänen, sillä hän
teki sen.

Maa on myös hänen tefonsa.
Jumalassa me elämme ja lii=
fumme.

Hän teki meidät rakastamaan
ja pelkäämään häntä.

6 Luento.

Jumala on hyvä kaikkia koh=
taan.

Hän warjelee meitä pahasta.
Hän turvaa meitä yön pi=
meydessä.

Hän on antanut meille kaikki
mitä meillä on.

Hän antaa auringon nousta.

Hän lähettää sateensa hyvää
vaikuttamaan.

7 Luento.

Opi tuntemaan Herraa Ju-
malaa!

Ei ole kukaan Jumala paitsi
Herra ainoastansa.

Herra Jumala on kaikkein
kuningas.

Hän on laupias, hyvä ja
viisas.

Hän on pyhä, vanhurskas ja
wafaa.

Rakastakaamme häntä kaik-
kina ikä-päivinäme!

8 Luento.

Jumala on tässä tälläin
hetkellä, ja näkee meidät
kokonansa.

Ei kukaan ole koskaan näh-
nyt Jumalaa.

Jumala näkee meidät koko
päivän.

Jumala näkee meidät vielä
pimeässäkin.

Hän tietää mitä minulla on /
mielessä.

Hän kuulee kaikki mitä minä
sanon.

9 Luento.

Jumalan sana on totuus.

Lue Jumalan sanaa ahkerasti.

Se on paras kirja mikä meillä
olla taitaa.

Koe lukea sitä hyvin tarkasti.

Se tekee viisaaksi ja hyväksi.

Suomaa mitä Jumala sanoo
sinulle!

Kuule Hänen sanansa ja tot-
tele sitä.

10 Luento.

Älä turhaan lausu Jumalan
nimeä.

Älä puhu wanhetta milloin-
kaan.

Pyssy lujana totuudessa.

Tottele niitä, jotka ovat pan-
tu sinun ylitse.

Emme saa ottaa sitä, mikä ei
ole omaa.

Meidän pitää oleman suosii-
olliset kaikkea kohtaan.

11 Luento.

Hyvä poika ja hyvä tyttö
pelkäävät Jumalaa.

Jumala kuulee minua, kun
minä häntä rukoilen.

Hän sanoo: „Minä rakastan
niitä, jotka minua rakas-
tavat“.

Jotka häntä etsivät, ne löytävät hänen.

Hän tahtoo olla meidän Jumalamme nyt ja aina iankaikkisesti.

12 Luento.

Meidän kaikkein pitää kuolla.
 Me voimme kuolla millä hetkellä hyvänsä.

Sielumme ei kuole ruumiin kanssa.

Jos minä kuolen syntiin, niin joutuu sieluni helvettiin.
 Sieluni elää iäisesti.

13 Luento.

Jumala on sanonut ettei yk-
sikään ihminen ole hyvä.

Meidän sydämemme on paha.

Me emme rakasta Jumalaa
kaikesta sielustamme.

Monasti olen minä tehnyt
mitä Jumala on kieltänyt.

En ole minä tehnyt mitä Ju-
mala on käskennyt tehdä.

Minä tiedän tehneeni paljo
pahaa.

Herra sanoo: „palaja pois
pahasta!”

14 Luento.

Minun pitää kaikesta sydä-
mestäni luopuman pois syn-
nistä.

Jumala auttaa minua kää-
ntymään synnistä, kun häntä
rukoilen.

Rukoilkaamme apua Her-
ralta, sillä hän ainoasti
voipi auttaa.

Herra, pyhi pois minun syn-
tini ja auta minua!

Pyhitä minua, Poikas tähden!

15 Luento.

Jumala on rakkaus. Hän lähetti poikansa meitä vapah-
tamaan.

Herra Jeesus on Jumalan
poika.

Hän oli kuoliainen Jumalan
la'ille.

Hän antoi henkensä, vapah-
taaksensa kadotettuja.

Hän voipi vapahtaa meidät.

Hän on vapahtava kaikkia,
jotka tulevat Jumalan tykö
hänen kauttansa.

16 Luento.

Jumalan poika nousi kuoleista.

Hän on astunut ylös taivaaseen.

Hän on tulewa viimeisenä päivänä.

Hän on silloin kutsuwa meitä haudoistamme.

Jotka Jumalaa rakastawat, saawat elää hänen kanssansa.

Jotka syntiä rakastawat syötään helwettiin.

Di Herra, tee minua sowe-
liaaksi elämään sinun kans-
sasi!

17 Luento.

Pidä Herran päivä pyhänä.
Herran päivänä ei pidä sinun
tekemän työtä eikä etsimän
turhaa huvitusta.

Se on se päivä, jonka Herra
tehnyt on.

Meidän tulee iloita siitä.

Meidän tulee etsiä sielumme
lepoa Jumalassa.

18 Luento.

Kristus herättää lesken pojan.

Jesus tuli Nain'in kaupunkiin, ja monta tuli hänen kanssansa. Kun hän nyt lähestyi kaupungin porttia, tuli häntä vastaan miehiä, joilla oli muassaan yhden nuorukaisen ruumis. Tämä nuorukainen oli äitinsä ainoa poika, ja he menivät häntä hautaamaan.

Ja äiti, joka saattoi ainoan poikansa ruumista, itki paljo. Ja Herra katsahhti häneen, ja armahti häntä, ja sanoi: „Mä itke!“

Ja Herra meni paarien luoksi, laskei kätensä niiden päälle ja sanoi kuolleelle: „Nouse ylös!“

Niin kuollut tuli henkiin, ja nousi istuallensa; ja puhui ja teki äitinsä iloiseksi, joka niin paljo oli itkennyt. Ja tämä otti ainoan rakkiaan poikansa ja wei hänen ilolla kotiinsa.

Jesus on käskewä meidän kaikkein nousta elämään viimeisenä päivänä. Oi, jospa silloin ilolla kohtaaisimme häntä, ja saisimme ijäti olla Herran kanssa!

19 Luento.

Sadanpäämiehen palvelia parattu.

Rikas mies tuli Jesuksen tykö ja rukoi häntä tulla parantamaan

köyhää miestä, joka oli rikkaan miehen palvelia. Ja Jesus sanoi: „minä tahdon tulla ja parantaa hänen“.

Rikas mies ei ollut ylpeä, vaan nöyrä, ja tunsi sydämessänsä kuinka hyvä Jesus oli. Ja hän sanoi, että jos waan Jesus sanoisi sanan, waikka ei tulisikaan miesparan luo, niin mies kummiuki paraniisi.

Ja Jesus sanoi sanan ja teki hänen terveeksi. Ja rikas mies ja köyhä mies iloitsivat suuresti, että Jesus oli niin armelias heitä kohtaan.

Kufoile waan Jesta, sekä terwennä että sairaana ollessasi; ja

ole armelias niitä kohtaan, jotka wai-
maa kärsiwät.

20 Luento.

Sokeista miehistä.

Kaksi miestä istui tien warrella
kerjäämässä, sillä he oliwat sokeat,
eiwätkä nähneet tehdä työtä. Ja
heille sanottiin, että Jeesus lähestyi.
Ja he huusiwat, sanoen: „Woi Her-
ra, armahda meitä!“ Niin ne, jotka
siinä läsnä oliwat, kielsiwät heitä
huutamasta. Mutta he huusiwat
sitä enemmän: „Woi Herra, ar-
mahda meitä!“

Ja Jeesus seisahdettiin ja kutsui heitä
tykönsä. Ja he meniwät hänen ty-

könsä. Ja hän sanoi: „Mitä tahdotte, että minä tekisin teille?“ Ja he sanoivat: „Herra, avaa meidän filmämme!“

Niin Jeesus armahasti heitä ja avasi sokeain miesparfain filmät. Ja he tulivat hyvin iloisiksi, nähdessänsä Herran Jeesuksen, joka oli tehnyt heidät näkewiksi.

O Herra, avaa minun sieluni filmät, ja anna minun tuta ja rakastaa sinun poikaasi Jeesusta.

21 Luento.

Jeesus käypi meren päällä.

Koska ehtoosi tuli, jättiwät ne, jotka Kristuksen kanssa oliwat, hä-

nen maalle, ja läksiwät merelle haahdes-
desa.

Ja oli jo lähes pimeä. Ja meri
nousi ja tuuli puhalsi kowasti.

Ja he näkiwät kaiikki Jesuksen
käwelewän meren päällä ja lähene-
wän haahtea; ja he pelkäsiwät suu-
resti.

Ja hän sanoi heille: „Älkää
peljättö, minä se olen“. Ja Pie-
tari sanoi: „Herra, jos sinä se olet,
niin käske minun tulla tykösi weden
päällä“. Ja hän sanoi: „Tule!“

Ja Pietari astui alas haah-
desta, mennäksensä Jesuksen tykö.
Ja kun hän näki meren nousewan
ja tunsi tuulen puhaltawan, peljäs-

tyi hän ylen suuresti. Ja niin rupesti hän wajoomaan ja huusi: „Herra, auta minua!“

Ja Jesus ojensi kätensä, ja tarttui häneen ja auttoi häntä. Sitten meni Jesus haahteen, ja kaikki ihas= tuiwat suuresti nähdessänsä hänen.

Kufoiltoon kufin meistä kohdas= tansa: „Herra auta minua!“ Sillä ei kufaan muu kuin Jesus Kristus woi auttaa ja warjella sielujamme.

22 Luento.

Spitalifesta miehestä.

Oksi mies, jolla oli pahoja paisu= mia ja haawoja yli koko ruumiin, tuli

Jesuksen tykö. Hän lanfesi kaswoil-
lensa ja sanoi: „Herra, jos sinä tah-
dot, niin sinä voit minun terweeksi
tehda. Di, tee se minulle!”

Ja Jesus armahti miesparkaa
ja sanoi: „Minä tahdon; ole terwe!”
Ja hän tuli kohta terweeksi.

Kuinka hywä eikö Jesus ollut
ja kuinka laupias tätä miesparkaa
kohtaan! Ja eikö hän ole vielä nyt-
kin, niinkuin ennenkin, yhtä hywä ja
yhtä laupias myös sinua kohtaan?

Rakasta häntä kaikkina sinun
päiwinäsi. Di, rakasta häntä jo!
Hän ei käännä itseänsä pois tur-
wattomasta lapsukaisesta. Hän ei
käännä itseänsä pois sinusta.

O, Herra Jeesus! auta minua synneistäni ja tee minusta hyvä lapsi.

Pikku-lapsen rukouksia.

Uamulla.

O, Herra! siunaa minua tänä päivänä, ota waari minusta ja warjele minua kaikesta synnistä, Jeesuksen Kristuksen kautta. Amen.

Ehtoolla.

O, Jumala! katsohda minun puoleeni tänä yönä, ja anna minulle anteeksi kaikki minun syntini, ja tee minusta hyvä lapsi, Jeesuksen Kristuksen kautta. Amen.

Uamulla sekä ehtoolla.

O, Herra! sinä olet suuri ja armollinen. Kuule pientä lapsi-raukkaa, joka rukoo sinua Je-

Jesuksen Kristuksen tähden. Minä olen syntiä tehnyt: anna anteeksi minulle, ja auta etten enään niin tekisi. Anna minun kasvaa taitavaksi ja hyväksi. Siunaa kaikkia omaisiani. Pidä huolta minusta joka hetki. Ja kun minä kuolen, niin anna minun sieluni päästä sinun tykösi ijankaikkisesti elämään! Amen.

Kuualle ruwetessa.

Laupias Jumala! siunaa kaikki, mitä minulle ruuaksi ja juomaksi annat, Jesuksen Kristuksen kautta. Amen.

Kuuan jälkeen.

Ota kiitokseni vastaan, O Herra! Jesuksen Kristuksen kautta, kaikesta ravinnoista, minkä olet minulle antanut! Amen.

Jälkimmäine Opettajille.

Tämän vähäisen kirjan ensi siwulla löytyy, niin kuin Te sen näette, kirjaimisto, jonka tähden ehkä joku woisi arwella tätä Lapisen taikka muun tawuukirjan kaltaiseksi. Mutta jos katsotte edeskäsin, niin näette kohta, kuinka kaikki luennot koko tässä kirjassa, alusta loppuun, owat kootut Jumalan pyhästä sanasta, eiwätkä siis mitenkään ole sopiwa paljaan tawuun taikka siäluwun harjoituksiksi. Syy tämän kirjasen näin omituiseen laitokseen on sen kirjoittaminen sunnuntaihouluja warten, joiden warsin waikea ja taidollisuudella täytettävä melwolisuus onkin kahta asiaa samalla walwoa ja toimeen saattaa, nimittäin lapsukaiusten auttamista ensiksi sanan tarkassa lufemisessa ja toiseksi luetun Jumalan sanan käsitämisessä.

Sanasta sanaan, kanneesta kanteen, on tämä kirja suomennos Englannin sunnuntaihouluun luentokirjasta „The First Class Book, for Reading, Spelling, and Catechising“, jolla Englannin mainioissa sunnuntaihouluissa niin paljo hywää on monina aikoina waiikutettu ei ainoastaan lufutaidon lisäämiseksi, waan myös taiwaallisen totuuden tunnon herättämiseksi kaswawassa kansassa.

Omasta kokemuksestanne itse ymmärrätte, tarwitaanko meidänki sunnuntaihouluissamme tainkaltasta, sunnuntaihouluun kahjalaisista päämäärää tarwoittawata kirjaa, wai eikö. Toka sen tarpeellisuutta ei näe eikä tunne, hän ei tunne sunnuntaihoulujamme eikä kansamme tähdellisiä tarpeita. Mutta waiikkapa woinewatkin sunnuntaihouluimme opettajat heti käyttää tätä kirjaa tämmöisenään oppilaitten lufutaidon edistämiseksi, niin eiwät he kuitenkaan kaikki, eipä usiammatkaan heistä, woi tätä käyttää käsitäksen teroittamiseksi Jumalan sanan lufemisessa. Tähän teroittamiseen tarwitaan epäilemättä meillä,

niin hyvin kuin Englannisjakin, apu= eli ohjauskirja opettajille. Siitä syystä olenki yksin ajoin valmistanut sekä prääntistä toimittanut tälle kirjalle tarpeellisen towerin, nimittäin suomennoksen Englannin sunnuntai-koulun tähän kuuluvasta ja tätä noudattavasta opetuskirjasta „Questions on the First-Class Book, for the Use of Teachers“, jolla suomennoksella on nimenä: „Kysymyksiä alaosaston kirjaan, Suomen sunnuntai-kouluihin opettajille“. Miten sen kysymyskirjan avulla voitte ohjata oppilaitanne ymmärtämään ja käsittämään niitä Sumalan sanan lauseita, joita he tässä luentokirjassa lukevat, sen tahdon tarkemmin sanoa juuri siinä opetuskirjassa, jota paitfi ette voi oikein ymmärtääkään tämän luentokirjan arwoa ja tarkoitusta. Tässä maininnen waan muutamalla sanalla, kuinka „luennot“ tässä oppilaitten kirjassa ovat kahtalaisia, nimittäin mietelmä=luennoita ja kertoma=luennoita. Mietelmä=luennoita ovat luennot 1—17, kertoma=luennoita 18—22. Vieläpä lienee Teille tässä myöskin ilmoitettava, millä tavalla Englannin sunnuntai-koulussa oppilaita harjoitetaan ensinnä selvästi ja tarkasti siinä lufemaan nämä luennot, heidän wäsymättä ja kylästäymättä niiden sanalliseen lufemiseen, ennenkuin saawat kuulla sanain selityksen.

Mietelmä=luennoita luetetaan näin:

1:ksi. Opettaja lufee selwällä äänellä ja tawaukset toisistansa eroittaen ensi sanan luennoissa, esimerkiksi: Su=ma=la. Ensimmäinen oppilas kertoo samalla lailla tämän sanan. Opettaja lufee sitten mainitulla tavalla toisen sanan. Toinen oppilas kertoo samaten toisen sanan. Kolmas, neljäs oppilas j. n. e. lufee samalla lailla opettajan mukaan tawauksittain sanansa, sikfi kuin koko luento näin on läpi luettu, kiertämällä oppilaasta oppilaaseen.

2:ksi. Oppilaat lufewat järjestänsä, ilman opettajan osoittamatta, kufin sanansa, eroittamalla tawuut toisistaan, sikfi kuin luento taas on loppuun luettu.

Uina, mutta warsinki näissä lufuharjoituksissa, tulee opettajan tarffaan kuunnella, mitenkä oppilaat sanoja lufewat, eikä jättää wähintäkään lufuwirhettä oikafematta. Tarwain on myöskin huomattawa, mistä syystä kufin oppilas wäärin lufee, ja hänen taitamattomuutensa täysin poistettawa.

3:ksi. Nyt lufee opettaja koto sanalta, alfaen ensimmäisestä sanasta, jonka ensimmäinen oppilas kertoo, esim. Sumala, luennon loppuun asti, antaen aina oppilaitten järjestään kirjasta kertoa kufin sanansa.

4:ksi. Sen jälkeen lufewat oppilaat järjestänsä ja ilman opettajan awutta, kirjasta koto luennon, sana sanalta, ihan loppuun asti.

5:ksi. Opettaja lufee nyt koto ensi lauseen, pistemerkkiin asti, ja antaa ensimmäisen oppilaan kertoa sen; sitten toisen, ja antaa toisen oppilaan kertoa sen, j. n. e.

6:ksi. Oppilaat lufewat järjestänsä kufin lauseensa, ilman opettajan awutta, pisteestä pisteeseen, sitfi kuin koto luento on läpi luettu.

7:ksi. Jos jokuksaan sana taitfa lause luennossa näyttää oppilaille waikeutta tekewan, niin antakoon opettaja järjestänsä jota oppilaan lufea eli sanoa sen, wielä kerran owoittaen miten se oikein on luettawa.

8:ksi. Tämän tehtyä ottaa opettaja ensimmäisen lauseen ja sanoen sen selwällä äänellä wielä kerran kaitkien kuultawaksi rupeaa hän kysellemään sana sanalta, mitä siinä lauseessa seisoo, aiwan niinkuin näiden luentojen „Kysymyksissä“ neuwotaan. Oppilaat saawat ensinnä wastata, kirjat awattuina, eli niinkuin tawallisesti sanotaan „kirjasta wastata“, sitfi kuin luento näin on läpi kysytty; mutta tämän jälkeen suljetaan kirjat, ja oppilaat saawat wastata ilman kirjan awutta. Miten nyt tässä kysymisessä yhä edemmäksi mennään, kunnes kaitkien luennon lauseitten sisällys sekä tarkoitus oppilaille selwenee, sitä on tarkemmin sanottu kysymys-kirjan johdannossa.

Kertoma=luennoita, joihin ennätettyä oppilaat jo ovat lukutaidossa paremmiksi joutuneet, luetaan näin:

1:ksi. Opettaja lukee ensi lauseen piste=merkkiin saakka. Ensimmäinen oppilas kertoo lauseen. Opettaja lukee toisen lauseen, ja toinen oppilas kertoo sen, j. n. e. aina ensi kappaleen loppuun saakka.

2:ksi. Oppilaat lukevat vuoroonsa, pisteestä pisteesen, koko kappaleen ilman opettajan avutta. Siihen asti, että kaikki oppilaat selvästi voivat lukea koko luento=kappaleen, on tämä lukeminen uudistettava.

3:ksi. Opettaja rupeaa nyt kyselemään kappaleen sisällystä sana sanalta, niinkuin kysymyskirja siitä neuvo, nimittäin ensiksi niin, että oppilaat saavat katsoa kirjaan, mutta sitten niin, että oppilaat vastaavat suljetuilla kirjoilla.

4:ksi. Näin riennetään kappale kappaleelta koko kertomuksen läpi, sitä tarkoittaen ja katsoen, että oppilaat pääsivät sen tarkkaan käsitykseen ja ymmärrykseen.

Lopullisesti mahtanen tässä mainita, että tässä kirjassa olevat luennot sekä pikku=lapsen rukoukset juuri siitä saavat pää=arvonsa, että ne niin yksinkertaisella tiellä saattavat lasten sydämet uskoon ja rukoukseen, jos waan opettaja niitä uskolla ja rukouksella opettaa. Siihen Jumala teille armoansa lainatsoon!

Kuopiossa, Kesäkuulla 1874.

A. G. Borg.

316.X.115.

Sinta:

Lilaajille 20 pen.

Ostajille 35 „